

РЕШЕНИЕ

№ 5000

гр. София, 28.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **3676** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. Н. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д- С-КС/206/23.02.2021 г., издадена от директора на дирекция Социално подпомагане - К. село, потвърдена с Решение № 22-РД06-0216/19.03.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане-С. град, с която ѝ е отказана социална помощ по чл. 16б от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.

В жалбата се излагат аргументи, че административният орган неправилно е приложил закона, като е приел, че жалбоподателката иска подпомагане в качеството си на самоосигуряващо се лице. Излага довод, че е самотен родител, който полага грижи за близнаци и на това основание следва да се приеме като доказано обстоятелството, че се намира в невъзможност да упражнява дейността си. Изразено е искане за отмяна на оспорената заповед, с указание за издаване на нова, с която да се отпусне исканата социална помощ.

В съдебно заседание, Х. Н., редовно и своевременно уведомена, не се явява и не изпраща представител. Представя писмено становище.

Ответникът - директора на дирекция Социално подпомагане - К. село, редовно уведомен, представлява се от юрисконсулт К., която оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Административен съд София - град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От Х. Н. Н., по електронен път, на 31.01.2021 г., в 16:20 ч. е подадено заявление-декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП, адресирано до директора на дирекция Социално подпомагане – К. село. Заявлението е получено на 01.02.2021 г. с вх. №ЗСП/Д-С-КС/206, чрез Система за сигурно електронно връчване (ССЕВ) в дирекция Социално подпомагане - К. село. В заявлението-декларация Х. Н. декларира, че е неомъжена, самоосигуряваща се. Заявява, че отглежда две деца, родени през 2015 г., които не посещават детска градина, поради въведените ограничения в детското заведение, във връзка с извънредната епидемична обстановка за периода от 01.12.2020 г. до 31.12.2020 г.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. От направените служебни справки е установено, че Х. Н. е самоосигуряващо се лице, като упражняваща свободна професия - адвокат. Х. Н. се осигурява към осигурителна каса „Адвокат“ и не е прекъснала дейността си в Национална агенция за приходите (НАП) за осигуряване на самоосигуряващо лице, във връзка с извънредната епидемична обстановка. Направена е служебна справка за хронологията на депозиране на заявлението-декларация за месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл.16б от ППЗСП. Заявлението-декларация е изпратено от Х. Н. по електронен път на 31.01.2021 г. (неделя) в 16.20 часа, получено е по ССЕВ, чрез Агенция за социално подпомагане на 01.02.2021 г. (понеделник) в 12.42 часа и препратено, чрез ССЕВ в дирекция Социално подпомагане - К. село на 01.02.2021 г. в 15.01 часа. Заведено е с вх. №ЗСП/Д-С-КС/206 от 01.02.2021 г.

В изготвения социален доклад е направено предложение месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП да бъде отказана, поради това, че Х. Н. е самоосигуряващо се лице и не е прекратила дейността си в НАП, във връзка с извънредната епидемична обстановка. Заявлението-декларация е обработено и въз основа на социалния доклад, със Заповед №ЗСП/Д-С-КС/206 от 23.02.2020 г. на директора на дирекция Социално подпомагане - К. село месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е отказана с мотива, че семейството не отговаря на условията на чл. 16б от ППЗСП, във връзка с чл. 16б, ал. 1, т. 3 от ППЗСП – Х. Н. е с активен статус на самоосигуряващо се лице и не е прекъсвала дейност по причини на въведеното извънредно положение или извънредна епидемична обстановка. Не е спазено условието и на чл. 16б, ал. 2 - заявленията се подават най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка - исканата помощ е за м. 12.2020 г. Във връзка с чл. 16б, ал. 3, т. 2 от ППЗСП, от м. 01.2021 г. е възобновена присъствената форма за деца до 4 клас.

Заповедта е била връчвана на Х. Н. на 24.02.2021 г. и е била оспорена пред директора

на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град с жалба, подадена на 01.03.2021 г. Във връзка с жалбата от горестоящия административен орган е прието решение № 22-РД06-0216/19.03.2021 г., с което жалбата е отхвърлена като неоснователна. Директорът на РДСП С. – град излага мотиви, че Х. Н. е самоосигуряващо се лице и не е подала декларация за спиране на дейността си, като свободна професия, поради въведените ограничения във връзка с извънредната епидемична обстановка.

Решението на директора на РДСП С.-град е връчено на Х. Н. на 31.03.2021 г. и е оспорено пред Административен съд София-град с жалба, подадена чрез административния орган на 12.04.2021 г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал. 1, вр. ал. 3 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК и като такава е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществуващото на спора съдът намира, че е основателна предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Разпоредбата на чл. 16б, ал. 1, т. 3 от ППЗСП гласи, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занятието си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

По реда на чл. 16б, ал.2 от ППЗСП целевата помощ по ал. 1 се отпуска въз основа на заявление-декларация, подадено в дирекция Социално подпомагане по настоящ адрес най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка. В случая исканата целева помощ е за периода 01.12.2020 г. – 31.12.2020 г. като заявлението е подадено на 31.01.2021 г., в рамките на регламентирания в разпоредбата срок, поради което е изпълнено условието и на чл. 16б, ал. 2. В тази връзка, незаконосъобразен е извода на директора на ДСП – К. село, изложен в процесната заповед, че не е спазено условието и на чл. 16б, ал. 2.

В конкретния случай, от приложените към административната преписка по подаденото заявление-декларация документи, както и от извършеното социално проучване е видно, че Х. Н. Н. е самоосигуряващо се лице, не е подала декларация за спиране на дейността си, като свободна професия, поради въведените ограничения във връзка с извънредната епидемична обстановка.

От Народното събрание на Република България, по предложение на Министерския съвет, на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България и във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19 е обявено извънредно положение на територия на Република България, считано от 13 март 2020 г. С Решение №325 от 14.05.2020 г., на основание чл. 63, ал. 2 във връзка с ал. 3, т. 1, 2, 3, 5, 7 и 8 от Закона за здравето Министерският съвет на Република България обявява извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 14 май 2020 г. С Решение №

855 от 25.11.2020 г. на Министерски съвет е удължен срока на обявената с Решение № 325 на Министерския съвет от 14 май 2020 г. извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 1 декември 2020 г. до 31 януари 2021 г.

В Държавен вестник, бр. 77 от 01.09.2020 г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет за допълнение на ППЗСП, с което е създаден чл. 16б, регламентиращ условията за отпускане на нов вид месечна целева помощ. В Държавен вестник, бр. 101 от 27.11.2020 г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет № 322 от 23 ноември 2020 г. за изменение и допълнение на чл. 16б от ППЗСП. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му.

Заявлението-декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е подадено от Х. Н. на 31.01.2021 г., след влизане в сила на измененията и допълненията на чл. 16б от ППЗСП.

Съгласно чл. 16б (Нов - ДВ, бр. 77 от 2020 г.), ал. 1, т. 3 от ППЗСП, право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занятието си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

Административният орган е приел, че Х. Н. не отговаря на изискванията, въведени с разпоредбата, тъй като не е декларирала прекъсване или спиране на дейността за периода на м. декември 2020 г. по причина на въведената извънредна епидемична обстановка. Жлабоподателката счита, че поради положението ѝ на самотен родител следва да се приеме без необходимост от доказване, че се намира в невъзможност да осъществява дейността си.

Видно от разпоредбата на чл. 16б, ал.1, т. 3 ППЗСП законодателят поставя като условие двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, да са самоосигуряващи се лица, които да не могат да упражняват занятието си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка. Не е регламентирано изрично изискване родителят, който е самоосигуряващо се лице да е прекъснал или спрял дейността си с изричен акт. Внасянето на осигурителни вноски от жалбоподателката не може да се възприеме еднозначно като наличие на дейност, доколкото тя се осигурява като самоосигуряващо се лице и целта на вноските е да не се прекъсват или загубят осигурителни права. От друга страна, съдът не приема и тезата на Х. Н., че само поради качеството ѝ на родител, отглеждащ сам децата следва да се презумира невъзможност за упражняване на дейността. Нормата на чл. 16б, ал.1, т. 3 ППЗСП не съдържа изключение от формулираното правило по отношение на родителите, които отглеждат самостоятелно децата си. Не е уредено и изрично основание за подпомагане на родители, които отглеждат сами децата си.

От изложеното се налага извод, че процесната заповед е издадена при наличие на неизяснена фактическа обстановка. Административният орган не е извършил необходимите служебни проверки относно това дали в периода на м. декември 2020 г. Х. Н. е извършвала дейност – постъпване на плащания, деклариране на доходи, процесуално представителство пред съдилищата и др. Х. Н. също не е ангажирала

доказателства, че в периода м.12.2020 г. е преустановила извършването на дейност. Поради посочените, неизяснени обстоятелства, оспорената заповед следва да се отмени, а делото да се върне на директора на ДСП-К. село за извършване на нова проверка, събиране на доказателства от заявителят Х. Н. и издаване на акт, съобразно мотивите, изложени в настоящото решение.

По изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, 16 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Н. Н., ЕГН [ЕГН], Заповед № ЗСП/Д- С-КС/206/23.02.2021 г., издадена от директора на дирекция Социално подпомагане - К. село, потвърдена с Решение № 22-РД 06-0216/19.03.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане-С. град.

ВРЪЩА преписката на директора на дирекция Социално подпомагане - К. село, за извършване на нова проверка и издаване на нова заповед по заявление-декларация вх. № №ЗСП/Д-С-КС/206/01.02.2021 г. на ДСП К. село, подадено от Х. Н. Н. на 31.01.2021 г., съобразно дадените с решението указания за тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

Съдия: